

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Perca un trimestre 1'20 pta.
dies d'un any 6'00 "
més (rebeny setmanal) 13'00 "
més (rebeny mensual) 9'00 "
Número corrent 10 centims.

edició: BOLSERIA, 17-pral.
KIOSCO P. RASTRILLO
ascripcions se pagan per adelantat
retornam els originals

Setmanari multilingüe, satírich, humorístich y defensó de sa veritat

Tirada: 5.000 exemplars

Fundadó, Directó, Administradó, Propietari y tot lo demés Es Mascle Ros

SEGONA ÉPOCA

S'arribada de D. Juan March (a) Verga

Prólech

Es qui mes y es qui menos, ja s'havia posat dol, perque
dien que D. Juan March li havia envelat cap a Filipinas;
altres que li havien vist pendre passatje per la China, altres que
el vien vist a n'el Japón y que per Tokio contemplava ses ruïnes d'es terremoto y que estava dispost a reedificá tót lo de
rumbat, però altres, que no s'aconhortaven diguent que en
Verga havia fuit, asseguraven que estava fusellat y ben fusellat.
Sa «Peña Nocturna de La Alhambra», desde que sa
cien ses veus que emigraven, amagaven o fusellaven en Verga,
stava tots es vespres comentant es rumors y, different de quant
el periodo electoral que tots estaven més alegres que unes casafetes, are semblaven sentencies a mort, allò, més que «Peña
Capitalista Humorística», pareixia un vetllatori y per lo mateix,
es d'estrañ era que cuant pagaven es gasto y daven sa propina
a n'en Tomeu, aquest enllach de dirls «gracias», no poria
de menos que treure's un mocat, aixugarse una llàgrima
rista, homida y redona y dirls amb veu conmoguda:

—Al Cel el vejém,

—Pobre D. Juan!

Sa comitiva prenia Costa de Sant Domingo per amunt,
a devant Cort sa despedia es dol, ja que enllach de dirls
bona nit, fent cara de pocas bromes sa despedien amb un:
Que puguém pregá molts d'anyas per ell.

—Amén. (Los contestava es sereno.)

Però.... dilluns dia 8, arribá el resucitado y tota sa «Peña
Nocturna de La Alhambra» pegá sa gran dematinada per
anarló a esperá a n'es Moll, ja que no creien poré may torná
estreñe sa ma a n'aquell homo que per espay d'uns cuants me-
sos va essé l'amo de ses metles.

Desde La Riba, amb una trompa de mirá lluñy, ja trom-
paven es barco, y sa desanimaven per moments, ja que no veien
ni pel ni señal del deseado retornante.

—No ve. (Deya un.)

—A mi m'han assegurat que si. (Deya s'altre.)

—No ve.

—Si que vendrà.

Una lluerna deixá estupefactos es de sa «Peña Nocturna
de La Alhambra»:

—¡Si que ve!

—No el vetj.

—No vos heu aficatz amb aquesta lluerna?

—Cualca miray d'es camarots de primera.

—¿Que vol di miray?

—Valtellá que sa passetja per cuberta capell amb ma y
puro amb boca.

—Valtellá! ¡Valtellá!

—Cuant jo he vist sa lluerna.....

—Aquest homo es una lúbrera.

—Cuant va descubiert.

—¡¡Es ell!!

Y arribá es barco, y mos escusám es reseñarós ses es-
cenes *conmovedors* que sa desarrollaren a n'es peu de sa planxa,
ja que molts de lectors nostros tenen es cor prim y es cuiro
gruixat.

Volguerem interviuvarlo pere no mos va essé possible,
pues s'únich sortat y que te sa rua per amunt va essé un rebos-
te de «La Ultima Hora» y per axó, creguenthó d'interés, aquí
van copiades ses manifestacions d'es millonari d'es carré de
Sant Miquel.

Manifestacions manifestades

«Atendiendo al interés despertado por la llegada del ex-
diputado liberal, esta mañana le hemos visitado en su domi-
cilio, donde franca y cordialmente nos ha recibido, dispuesto a
satisfacer nuestros deseos.

—Al intentar exponerle con detalle el objeto de nuestra vi-
sita, nos ha atajado diciéndonos:

—Sé cuanto se ha dicho de mí. Cuanto se ha venido ha-
blando y suponiendo y fantaseando.

Para contestar a todo ello, solamente le diré que a fines
de agosto, y como es mi costumbre todos los años, salí de Pal-
ma dispuesto a no regresar hasta fines de noviembre.

Pasé unos diez días en Barcelona; después estuve unos
cuantos más en un balneario; el resto lo he pasado en Madrid
y San Sebastián, salvo alguna que otra excursión que realicé a
Hendaya y a Biarritz, en unión de algunos amigos que veranea-
ban en la capital donostiarra.

Como ya le he dicho, no pensaba regresar hasta fines de
noviembre próximo; pero no queriendo dar pábulo con mi au-
sencia a las especies que la eterna malevolencia de mis enemigos
siempre prontos a esgrimir en contra mia las falaces armas
de la mentira y la calumnia, iba vertiendo en torno de mi per-
sona, he regresado antes de lo que eran mis propósitos, para
con mi presencia desvirtuar de hecho, que es la mayor elocuen-
cia, las falsedades que decían quienes propalaban, unos que ha-
bia huido al extranjero, otros que estaba preso, y otros escon-
dido.

Quienes como yo han sido eternamente perseguidos por
la falacia, casi se gozan de que llegue una ocasión como ésta en
que la injuria puede desvanecerse tan fácil, tan rotundamente.

Con solo haber desembarcado, aun negándose a hacer
la más ligera declaración, habría desvirtuado mi huída al ex-
tranjero, mi prisión y mi escondite.

—Desde que está constituido el Directorio Militar, no ha
transcurrido ni una sola semana que yo no haya estado en Ma-
drid.

—El movimiento militar? Es difícil de juzgar para mí.
Si le dijera que me desagrada, no le hablaría sinceramente.
Si le dijera que me satisface, no correspondería esta afirmación
a mi personal criterio en política ni a mi significación de ex-diputado liberal.

Seré más expresivo. Como hombre político, como político
liberal soy constitucional y democrática, y en esta significación
he de desechar que cuanto antes se restablezca en nuestra
patria la más absoluta normalidad y que cada clase, cada estamento,
ocupe el lugar propio, señalado a sus funciones.

Pero, yo que he conocido el sistema político que el mo-
vimiento militar ha destruido, puedo decirle que ni me satisfa-
cía, ni me convenía.

No me satisfacía porque era un régimen caciquil, en el
cual muchas veces la justicia quedaba maltratada ante una con-
veniencia de partido, y en el cual a veces los apasionamientos
engendrados por las rivalidades partidistas se desbordaban lle-
gando a invadir el terreno de los intereses particulares cuando
no otros más íntimos y apreciados todavía.

Yo no puedo olvidar las campañas personales que contra
mí se hicieron en un régimen político enemistado con mi parti-
do, campañas que llegaron incluso a la pretensión de anularme
cuantos intereses había acumulado en Porto-Pí.

Ahora estaban los míos en el poder y podía estar tran-
quilo, es decir, podía considerarme a salvo de las acechanzas
del odio y la rivalidad.

Pero, ¿y mañana? ¿No tenía que aceptar la posibilidad
de un cambio de política que me volviera a poner en manos de
unos enemigos que no supieron respetar mi nombre ni mis in-
tereses?

El movimiento militar ha destruido el engranaje caciquil
y ha abierto un periodo de justicia al que tienen que temer y
del que deben huir quienes han ido de trasgresión en trasgre-
sión y de atropello en atropello tegiendo la historia de su vida;
pero a cuyo régimen de justicia nos acogemos quienes lejos de
temer una revisión de nuestra pasada historia la deseamos por
cuanto esperamos de ella lo que más aprecio nos inspira: la
rehabilitación de nuestro nombre, y el respeto absoluto de to-
dos para nuestros intereses, que son tan sagrados como los que
más lo sean.

En un régimen político no habría tenido no sólo tranquili-
dad, sino que mi rehabilitación no habría sido tan rotunda y
afirmativa como la que consigo en un imperio de justicia, que
personalmente y por egoísmo, no puede dejar de satisfacerme
plenamente.

Aquí tiene concretado mi criterio respecto a la actual si-
tuación.

—No hay nada de esto. Le explicaré.

Cuando se constituyó el Directorio, el mismo día en que
apareció su nombramiento en la «Gaceta», publicó ésta una
disposición autorizando el tráfico de petróleo en Porto-Pí.

El Fomento del Trabajo Nacional de Barcelona, reclamó
contra la tramitación que había seguido el expediente, y el Di-
rectorio, deseoso de ampliar la información del caso, ha dejado
en suspenso la autorización.

—Como vé Vd., cuanto se ha dicho, y quanto se ha su-
puesto, carecía de base.

Mi huída de España por temor al Directorio, se traduce
por mi llegada a Mallorca y en la confianza que el Gobierno
militar me inspira en beneficio de mi crédito moral.

Presagios no he de hacer ni puedo hacer ninguno.

España abre un capítulo nuevo en su historia.
Mientras transcurran los acontecimientos yo seguiré im-

perterritorio mi norma de conducta que está inspirada en el deseo
patriótico de aprovechar el capital que he acumulado para apli-
carlo a Mallorca, haciéndolo riqueza viva, activa, creadora de
nuevas riquezas y impulsora de nuestro progreso.

Y en tanto yo obro así, isigan mis enemigos forjando
nuevas historias y arrojen sobre mí toda la maldad de sus im-
pios pensamientos!

Per tant, heu estudiarém
y llevó comentarém.

Mascle Ros

TARIFA D'ANUNCIS

PROSA O VERS

(Per setmanes y amb variació)

Plana entera	150'00 pts.
Id. mitja	80'00 "
Id. cuarta part	45'00 "
Id. octava part	25'00 "
Versos de 10 retxes (Décima)	2'00 "
Id. id. 5 id. (Quintilla)	1'00 "
Ampli prosa 5 centims per paraula.	
Preus convencionals amb contratacions anuals.	

Preu: 10 centims

SEGONA ÉPOCA

Passi Doctor, passi.

—Quin chafecl Vatj tot mullat.

—Que li ha arribat a sa pell seño

Doctor?

—Y are! ¿Es figuren vustés que
aquest paraiga es un chisme cui-
sevol? M'el va regalar el meu avi
y ja era una recordansa del seu.

—Es antich?

—Antigüissim, y ma deixaria ta-
llá una orella abans que desprenderme
d'aquest paraiga. Però...
cuiti, cuiti, vusted, practicant, cloro-
formi la malalta y avant.

Aviat va estar tot preparat, es Doctor
Pastetas obrí sa panxa a na Consuelillo, li tragué un tumor que
pesava prop de cincuenta kilos y
tres uns, la torná cosí, li llevá es
dormisó y sa malalta, mes xalesta
que un pasco, sa despertà cantusant
es Waya Waya.

¡Admirable operació!

Es Doctor Pastetas estava satisfet
de s'etsit obtengut.

El tio de na Consuelillo el pagà
totduna y molt agrairat l'acompanya-
fins a n'es portal de sa Fonda però
jencare plovia y fort!

—Si no es per l'aigua que cau,
ma deixava descuidat l'antigü-
sim paraiga.

Y torná arrera a cercá aquella
prenda antiga.

Dins sa sala d'operacions no hey
era. Segurament es fondista l'heureia
retirat. L'hey demanaren, però es
fondista no havia vist tal paraigo.

—Si vol ni deixaré un de meu.

—Fuji home, si aquest paraiga
m'el regalà el meu avi y amb ell
ya li havia regalat el seu. Es mes
antich que el carrer del Mitj Dia y
te mes història que C'al Mancu.

—No el trob.

—No el trobam.

—Hem de trubarlo!

Y s'ercaren mes d'una hora es dit-
xos paraigo, però no compareixia.
A la fi, es practicant sa pégá un cop
a n'es front y diu:

—Dispensi Doctor Pastetes. Li
recorda lo que li succeí la setmana
passada amb aquella operació
d'el carrer d'Aribau, que deixà
dintrà de la panxa de la malalta
l'anell nuvial?

Es caracte d'es Doctor Pastetas,
s'alegrá de moment; agafa es Rayo
X, l'aplica a sa malalta y joh sor-
pres!

Per devant y per derrera
sa malalta va mirá,
però... es paraigo no hey era,
un trincha l'hey ya afaitá.

Cap Verjo.

Los que fueron
ya no son

Dia 2 del present, y a gran prisa,
a gran velocitat se cumplieron las
órdenes dadas por nuestro gran
y digno, actual Gobierno. Distri-
bución de Ayuntamientos, y sin pér-
dida de temps se procedió como

tal, entregando nuestro Ayunta-
miento digníssimo, odigníssimo Ayun-
tamiento, el mando, a la junta de
vocals associats; però ya fuera in-

tencionadament, ya fuera por tor-
peza, si bien adoptàmos por lo

LA ROSA

Per diumenge està anunciada sa gran inauguració d'artística exposició essent molt sa jentada que hey acudirà animada pues **La Rosa** esporrà jènro que convindrà tant p'és preu com p'és profit y aquell que hey haja acudit sa gàngia aprofitarà.

LA ROSA

Roba de tota classe y preus rebaixats.
Jaimé II, 69.—Palma.

Set y nou pams, mocadós per pàjesa, de primera y ana econòmia entera. Hey ferás es compradís, ale idó, provehiuós que a **La Rosa** hey trobaré tot lo que necessitéu a tota hora y tot moment, **La Rosa** trata be es client y no vos na queixeréu.

Y entregaron, l'como si entregaron! y chítón. Lo que no sabemos si entregaron fué la bandera Mallorquina que tanto preocupó en su dia al Sr. de Catalá, y que probablemente debe decir en dia 3, la enarbolaron, y en dia 3, la abandonaron.

Parece que era ayer; en que nuestros exconseljeros—de consejos no tiene nada—con aquella fiesta de la Bandera, aquellos saludos, aquellos pasos, aquellas entrevistas, aquellas conferencias, y que tan poco fruto daron, lástima del artículo que escribió el Sr. de Catalá. Conferencia del Sr. etc., etc.

Y ayer era, que casi todos, con cara alegre corazón triste, y tal vez el alma negra más negra que el bétún, iban de un lado a otro, como desorientados, con rumbo incierto, como si algo anormal pasara.

Estos si que podrán decir. Tiempo fué Itálica famosa! pero hoy mustio collado, campos de soledad; de disitución, de sentimiento, de amargura, de la nada, lo que será nuestro ser.

¿Pero han sido desinfectadas por completo, las casas consistoriales, especialmente en los pueblos donde no hay mayor número que el de unos 6 o 7 mil habitantes?

Nosotros, y digo nosotros; cuando podria decir el pueblo unánime, confesamos y aplaudimos, las acertadas medidas y precauciones tomadas por el nuevo Excelentísimo Sr. Gobernador, y en su caso el Gobierno. Y tenemos la confianza puesta en él, hasta el punto de que un dia no lejano, se le ocurre mandar alguno de sus delegados, para inspeccionar, y tasar si es menester, las horas de oficina que tiene un Sr. Secretario, con relación al cuantioso haber que percibe. Notando que no podemos ser mas extensos, lo dejaremos para otro dia si Dios quiere.

Flaquer

Capdepera 7 Octubre de 1923.

D'Artá

Vos vaix promete verderols adorats de cabesses de cascay que estava a n'es vostre costat per darvós conseis y procurau prenderlos per que es primera necesidad, porque be sabeu que cuant desvieu es peu estau esposats a rompervós es foron mari y estau segús que no heyá mudes per empeltaró, sou verderols de bec moll y cuant anau a Santa Ponça a confesárvo no poreu cumplí sa penitencie, per tal motiu alerta a sa lluerna que teniu a la vista cuant tocava serdanya y cuant imitau es cant de s'oliba y vos posau a s'aguait disports a desperá sa carabina estau esposats a n'es garrigué ó be a l'amo de sa casa que no vos fasse presa.

Jo sent vivament que no curseu es baxillé de tocá l'arpa divina y a n'es compás de te vas de mi lado y me muero por tu querer entraiu a n'es cants armoniosos de sa bella Venus que anau perduts per ella.

Bueno idó, alerta amb so desespera y boca tencada no hey entre moscas.

Lloro.

Dies passats y en temps de veda, un aficionat a sa cassa, surti a prová una escopeta y un trebuc d'es temps de Sant Lloaxim y Santa Ana y mi hombre sa posá a dins una mata en so trebucot dispost a tirá a n'es primé bitxo que sa presentá, cuant de sorpresa sa presentá es garrigué y li demená que feya, él taciturnós estava, que es garrigué fentllí varies preguntas y no contestarli prengué sa cosa amb s'crió y en lugar de ferlli amanases el deixá en planto cregut qu'es casadó estava dispost a fe un atropell, però sorpresa, cuant es garrigué s'en anave tot carregat de pò, aquest el cridá y li diugué, per amor de Deu no doneu part ni ma prengueu s'arma. Aquí, reposat mi hombre li dà sa llibertat y el conviá a berená perque no li tornás do-ná un susto.

Heu vatx sentí,

S'orgullo d'es Pontdinqués

Antes com a espectadó amb s'altre escrit ma firmava dat es cas calificava lo comés, una brutó. Lluñy de passió conversava, diguent lo que m'assemblava induit per sa rahó. Veigent lo que va passá guardarvós sa llenç muda, passa per massa sabuda sa trampa, y qu'el tomá. Tuthom que presenciá per cert, dita correguda sostén qu'es una venuda digne de recriminá.

Tant tench amb sos pondinqués com amb sos de s'Hort d'es Cá; som neutral; vaix conversá amb cap clase d'interès. Creumé Xim; si n'hi tengués ja parlaría mes clá: o hagueren tornat jugá a cara o creu es dobbés. Sa veu que tu n'hi jugaves y parles com a postó, amb s'afán d'ambició sols amb sos dobbés pensaves; sa teva part defensaves, violent, sense rahó, ¿perquè aplaudeix sa rahó si per fe justici estaves? A demunt s'impertinenci que li feré, me sostench: la detest, y la reténció mirada com insolència. No me pint cap eminènci sé be qui som y d'hont vench, pero tal vegada tench més vergonya y més conciència. Jo no dich qu'altres vegades no li puga havé guañat empero d'es dia citat creu que eran faves contades per ses forces agotades causá a s'altre un esclat y mir injust si han passat ses postes tant descarnades. En'en Vila no'l trestoch, es un valent corredó, bé poréu bravetjarlo y treure a cua sevol lloch, pero va essé brut es joch, no li va guañá amb rahó; intentá de tomarló y axó amb favó seu diu poch. ¿Per què dius que va alegá demunt sa Prensà es venut que, legal, havia perdut y después el va retá?

Vamos, Xim, jdeixém anà! Jo vuy viure amb quietut serà sa ley de s'embutí sa que tu sabs defensá. S'Espectadó

De Felanitx

Ara que no sa pot parlá de altre cosa que de política, convé que cada un sa fitxi bé en lo que diu, y en lo que xerra.

Antes domés eran ets anarquistes que mal parlaven de sa política; però are, es tot el mon. Y es que hem arribat a tal estrem amb sa administració pública; de tal manera s'han vingut protegié ets interès creats, uns altres, despreciant s'interès collectiu, que sa paraula politic ha arribat esser mes despreciable que sa de lladre. Y axó pot du en es nostre progrés recolectiu uns mals molt gròsos.

Heyá que sobre distinji be entre es dos conceptes: política y polítics. Sensa política, sa que siga, ¿pot viura sa humanitat? No, porque sa humanitat, per viure y progresá, te que associaré, crí interès collectius. Ni s'homni ni sa famili sa basen per arretglarse per ells mateixos.

Ademés de s'interès de la casa, heyá un interès públic, de tutom que es tant necessari cuidá com es de sa mateixa famili el cual un no sa pot enllàs en s'altre. Cada qual pot cuidar-se de ell y sa famili en iguals independencies: però ses relacions y ets interès que ellas van creant es nesesari que algun los cuiði y aquest en nom de tots. Per axó sa representació cooperativa sempre existira, y de cada vegada es seu trabai será mes exacte.

Y es que administrarà aqueus interès serà polític. Sa política no es una manera de robá a n'es pobles,

com vulgarment sa diu, si no que es sa maniera de administrá y governar es poble. Per axó sa pot criticá y estam en es devér de criticá s'obra d'es governs y homes pùblics, sem surarle o aplaudirle, premiá o castigá ses seves accions, es seus actes, segons lo que siga; però lo que no pot fer es presindi d'ells. Y tenim que ses críticas que en aquests moments sa están escriptant per que no sa pot parlá d'altre cosa, esten mes encare de lo que estés es politiquisme pernisiós, que permet que es pillos siguen es que sa profitin de axó y que ses classes privilegiades surtin goñant encare amb aquesta batalla.

Combatí, millo dit, persegui ets homes que fan pilleria de sa política, que sa aproveitan d'ella per fer pò personalment està be, per que axí sa defensan ets interessos. Sa política, si sa menetje de una manera honrada y de s'erta intenció es una cosa molt beneficiosa per tutom.

Heyá que proclamaré a sa claró des dia.

Moltes vegades son tant dolents y tant immorals es desjactadós d'es politics, com heu son ells mateixos. Aprofiten totes ses aigües brutes de sa basse, per encubrirse ses seves propis inmundicias. Si sa crítica fos honrada y clara, ets homes pùblics no tendrián coratge per fer males accions.

Estando (como lo estoy) seguríssimo de mis dichos, es por lo que acudo en suplica, de que conociendo el recto proceder y justicias aspiraciones de tan Magno Ayuntamiento, acorde revisar la contabilidad cuando menos desde el mentado año 1913, quedando altamente agraciado y con la satisfacció del deber cumplido. Gracia que espera merecer este cívico ciudadano. Inca 9 Octubre 1923.

T. P. Aruam.

Pep Garau

Tant si es per reparacions com si es per autos illogá que es pugan utilitzar per fe llargas excursions amb totes ses ocasions anau a n'en Pep Garau que amb ell dobbés estoivau que es pinta com el primero, ja que es ell s'únic inquiero que sempre a punt el trobau.

Josep Garau

admirablement y el GOL relàmpago.

Desde aquest moment sembla que los Palmesans van dispots a sercar es desquite apretant de firme, però devant porteria s'estrellan, los entra es cansancio y domini complet hasta el fin de los locals y fineix Constanci 2 Mallorquí 0.

Las mevas profesas se van cumplint.

BARBO Y BARBÉ

MES D'INCA

Denuncia sensacional

Avuy 7-10-23, fas entrega de un document que copiat a la letra, diu:

Al Exmo. Ayuntamiento.

Lorenzo Beltrán Salvá, natural y vecino de esta Ciudad, con domicilio San Bartolomé 28, atentamente acudo y al Magnífico Ayuntamiento expojo:

Que en el libro de actas Municipales, seguramente aparecerán indicios más que suficientes para probar actos de gravedad suma cometidos por Señores administradores del fondo común y malversación de fondos que datan del año 1913 desde cuya fecha acudo como cronista a las sesiones que la corporación Municipal celebra.

Para facilidad de los Señores Concejales, anoto a continuación varias fechas, 4 y 18 Octubre 1917, 22 Noviembre y 20 Diciembre del mismo año, 25 Enero y 25 Abril del 1918 y las de los días 20 y 25 Febrero de 1919.

Estando (como lo estoy) seguríssimo de mis dichos, es por lo que acudo en suplica, de que conociendo el recto proceder y justicias aspiraciones de tan Magno Ayuntamiento, acorde revisar la contabilidad cuando menos desde el mentado año 1913, quedando altamente agraciado y con la satisfacció del deber cumplido. Gracia que espera merecer este cívico ciudadano. Inca 9 Octubre 1923.

Lorenzo Beltrán

PLATÓN

Axó es s'únic refrescant que amb caualsevol tempora a n'es pùblic molt li agrada per axó en seu abundant ja que es ell molt important y es Platón sempre va be axí que a tot camàre de cap a cap de setmana, sovint es Platón demana ja que en Pedro be el sap fe.

Carré · Sirena Inca

Totem Mateu, Penya

Bartolome 22-Inca

Carrofumófites Parisines

Entre emigrants

Cassos y coses pasats y succeixits a un Sollerich y un Campanet. ¿Que m'hen diréu? Fa uns tres parels de mesos que, esent molt amichs, varen disidí fe es viaje junts fins a París y com a punt de destino com s'acostuma, uns s'hen dun un pané, altres una sanayeta anant pròvehits per passá es camí y ja estan demunt es vapor pronta a parti, cuant sa temen que han olvidat es bolich que hey havia un pollastre, corre a cercarlo y arriba a n'es moment de parti y tant tranquil·lis. Arribats a Barcelona, van de juerga, fan tard a n'es tren y tant tranquil·lis y es dia siguent cap a Cervera, ño olvidarieus es pollastris dins es tren español!! ¡Y tant tranquil·lis!! Ja son a París, el visiten, es dia siguent altre volta prenen es retorn olvidantsé d'es paraigó ¡¡Y tant tranquil·lis!!

Si a fòra anau verderols sent com sou tant descuidats, no es estrany si heu arribats a tots es punts destinats tranquil·lis, sense reguïñols. Un amich d'un d'ells.

* *

Per un qui está a París

D'esitjam prosperitat a n'es nos tro país y amich Guiem Bosch de Cas Vey d'es poble de S'Arracó amb s'important Restaurant que ha pres p'seu conte a sa capital de París.

Varios amichs y es Corresponsal.

Jotape

Novedades

Santamarieras

Que síncope y que comentado ha sido el cambio radical que de cabo a rato han hecho con los administradores de la Casa de la Villa, derribando la concentración liberal

per Decreto del gran Primo de Rivera quien ha eliminado a los del turron i substituendolos per los amanentes de la buena administración!

Cortar de raiz todo lo que huele a política es lo que ha hecho y prosigue haciendo el redentor General.

(Continuará)

Es Corresponsal

GRAN AJENCIA DE TRANSPORTES

Miquel Roca, Administrador

Francisco Alcover, Director

Miñonas, 16

Per importà y exportà arribau qualsevol dia que noltros dam garantia com ningú la donarà, y de sucursals, ni hey ahontsavuya que anau, hontsavuya vos trobèu per noltros prest demandar una miserí pagu y ben servits quedaréu.

De Lluchmajó

A las 9 des desapte próxim passat, en es coliseu d'es carré de sa Font, n.º 4 sa posà amb escena sa comedia de costums lluchmajores, intitulada «Ramell d'una hora 6 Di-cha relàmpago».

Sa banda municipal qu'es turno de sa batuta, actualment, perteneix a D. Miguel Tomás, va amenisar els intermedis, que per cert va ésta mes que regulà.

Sa direcció de sa companyia pésima de tot. Ets apuntadós, igual que es directó D. Tancredo, mos han fet ospitá si son analfabetos. Es que feya de Jeneta no sabia es papé, tal vegada l'havia perdut. Sa comparsa, en so papé de rebaño, va ésta de prima.

Entrada buida. Es públich, avuy com avuy, no te gaire fe amb aquest teatre, l'hi inspira mes confiança es teatre «Boscaneta» d'es carré del Purgatorio.

Antes d'acabá sa funció tenguem que fugí per anà a donà auxili a una casa que estava negada, motivat a una ruptura de sa tuberia de s'raigó que ve de sa font nova de Randa.

Tením notícies que a n'es dit coliseu d'es carré de sa Font, la setmana que va, se posará amb escena una comedi de costums lluchmajores, tambe, intitulada: «Espinás d'aquí il ramell».

Per estrená aquesta obra han pintat un decorat expreso.

No hey heurà taquilla (no per falta de taquilles) s'entrada serà per invitació, gratis y... hey haurà ban-deja.

Com noltros som de casa (com es fonegats) hey assistírem y a n'es próxim número, Dios mediante, publicarem sa ressa.

Per notícies fideïdignes, hem sabut que s'autó de ses dues comèdis mes amunt dites en compon un'altre, de identiques costums, que la titularà «Es Chitchéros sa corquen o Eis estallicons sa cremen».

Fins a s'altre.

Lucas

RAFAEL FERRÁ

(LLUBI)

—¿Que dius? ¿Que en **Rafel Ferrá** no sap fe Ron de linfo?

—Si homo, fa un **Ron Marino** que ningú el pot igualar.

—Jo no se beure res mes porque es un Ron de primera que a tots es demés supera y axí tots es tavernés bastant n'estan despatxant

ja que es un Ron superior que no ni hâ de milló y s'hen consumeix bastant

axí que es Representant sol fe notes roy seguit tant de dia com de nit

ja que es un Ron important y s'hen despatxa a volé porque es un Ron que va bé el qual clientela pot fé

y pots aprofitarté de beure Ron de primera per cert que es pinta totsol y a devora calsevol jo t'assegur que supera y ningú l'igualarà

per propaganda que fassa puesto que es client que el sa passa present te sempre en **Ferrá** segú de que li va bé

perque es un Ron que fa es grau y que pôsa d'el tot brau a qui abús d'ell na sol fé

ja que es un Ron superior y es fa lluñy d'es **Ron cochino**, Està vist que es **Ron Marino**

ja no te competitidó y qui el vulga combati va del tot equivocat puesto que qui ha provat

Ron Marino de Llubi

Tot es mascle que hen beurá vos promet que engrexerà

RON MARINO

no sé perque sempre van vestits de negra, d'un coló molt oscur. També heyá una iglesia amb quatre sants (Sant Jordi, Sant Llorens, Sant Jaume y un que es famella: Santa Francisca) qu'es capellans hey diuen misa, y es propiedad d'es Marqués de Comillas. Es diumenes hey anam, mentres estam dins tal Templo Sagrado mos pensam eser també marquesos ó per lo menos que mos possem «tutejar» amb so Directò y primè Gerent de sa Compañia Trasatlàntica. ¿Vos pareix poch?

¿Veritat que tot axó interesa poch

Ni a voltors tam poc, axí que fins la setmana que vê, si d'es mal de caixal ma trobava.

Morabito.

Mollet del Vallès (Barcelona) 5-10-23.

+ Que mos dispensi +

Involuntariament, la setmana passada, mos descuidarem de donâs es dèsame a n'es malogrât concejal D. Tomás Muntaner, cosa que mos de reparà un homo gros amb so nas petit, axí que, serveusquen ses presents retxes, per accompañar-lo amb el sentiment, (a n'el Señor Muntaner ¿eh?) a n'el cual suposam que destitutivintlo, li han estoviat sa feina de dimiti, cosa que tenia pensada desde temps enera.

Aximateix l'acompaniam amb el sentiment.

De Esportas

S'altre dia estava conversant amb un amich meu de Palma a devant Cort y parlavem de s'avisió, com es natural a tots dos mos agafarem banes de volá, y si no heu creis aquí ja un botó per mostra. Devia fe uns minuts que parlavem de tal cosa, cuant ell ma digué: Costí lo que cosí ma tench de fe avui y jo despuis vati dí, a mi també m'agradaria volà, sobretot pagaria 50 pesetas per aná fins a Barcelona y no heu avia acabat de di cuant vengué un xó y ma digué:

—¿Que es vê que pagarieu 50 pesetas per aná volant a Barcelona?

—Si senó.

—Així idó, veniu amb jo y volaréu.

Lo ma despedesch d'es meu amich que no volgué venir, y ja li hem dit, arríbam n'es Moll, mos po-

dam a dins un bot y mos dugué fins

l'hidroavió; cuant arribarem tro-

ja no vol beure res mes porque na queda xiflat, es un Ron previleiat amb el cual hey fan s'accés un y altre bevedó cuant desitja cosa bona y tant si es homo com dona amb Marine superió beguent s'està aprofitant, per axó per dins Ciutat es Marino està escampat y s'hem despatxa abundant ja que está regonescut que es Marino es de primera, que sa ven a la carrera y el cual se va demostrant com a cosa superió lo que se diu de primera, No heyá cap marca estraniera que puga combatirlo axí es que si el bevéu, diréu que es **Ron Marino** lo milló y lo mes fino y de pronta comprendréu que ningú el pot rellevá puesto que ell gran fama te y que com licoré sols l'amo'n **Rafel Ferrá** pot fe Ron previleiat lo que sa diu de primera que ets altres deixa endarrera y dóna bon resultat.

—¿Qui es **Ron Marino** no ha provat?

Pues no sap que es cosa fina Qui amb **Ron Marino** convida ben prest sa queda encantat y quant a n'es café vâ cosa que be podréu veure, tantsols Marino vol beure de l'amo'n **Rafel Ferrá**.

Ron Marino de Llubi

Tot es mascle que hen beurá vos promet que engrexerà

barem es mecánich que estava preparant la cosa, y es meu acompañant li digué:

—Ta men aquest jove, porque te un gran desitj de volá y vendrà amb noltros fins a Barcelona.

—Bé va, ja estich content. ¿Y de quin poble sou?

—De Esportes, (vatj di jo).

—¿Que nomeu?

—Toni Salvá per servirlo.

—Gracies, aquest nom ma sóna, ma pareix que l'he vist estempat emperò no se ahont...

—Ah puseta, ¿y vos que sou es corresponsal d'es FOCH Y FUM de Esportes?

—Si seño, es meteix.

—Estich molt content de coneixervos.

—Gracies. Mos donam maneta.

El posá es motor amb marxa y comensam a fermós amunt y amunt y amb un instant mos trobarem a s'altura d'es niguls, contemplant s'hermosa y pintoresca capital de Palma y después de dues voltes per demunt, prenguerem derrotero fijo de cap a Barcelona; jo entusiasmant com estava me vatj passá pes cap de contá ses revolucions, y mentrels les contava feren un parey d'explosions falses y después un tro molt fort, sa biela sa rompe y es pistó va surti y s'aparato devallá y amb menos de dos segóns, es tres estavem dins mā, jo ma vatj posá a nadá de panxa y de costat, y molt ma vatj esbreona, porque vogava aviat, vatj volé alsá es cap, y apena si poia porque s'aigo que bevia ja hem tenia ben inflat, estava tot asustat, y ma pensava morí y después vatj descubri, un vapor y jo vatj di are casi estich salvat, però jo fatalitat! ¡Oh que pena vatj passá! porque es vapor de ilusión resultá essé un tubrón que ma volia menjá. Aquí s'ai go ma tapá, jo del mon ma despira, passá cruel agonía, cuant jo vatj sentí cridá, Toni, si t'has d'axecá es hora que fasís vía. Ma vatj posá sa camia, porque no hacía calor, y ma vatj posá a fe via, per aná amollá es motor.

Toni Salvá Bosch

D'Ivissa

Axó d'es canvi de Govern ha deixat a n'es polítics tots mes muts y y embabats que si els vessim dat un fart de lleña.

Ara tots calen, ets romanistas....

esperan; ets lluïstes creuan que de tot axó en treurán partit per ells; ets disidents ya no se diven albistes, y, es que d'hasta ara no eren res, mos estam fent un tip de riure.

¡Pobret! ¡Y per acabá axí, tiraren tant de dinés uns y ets altres? ¡Ala, y qu'en fassin un foch de tots voltors!

—Don Paco ha vist ya realissat es seu somni de tota la vida. ¡L'han fet alcalde!

—Ara si que li ha ribat s' hora de ferne de discursos!

Com que don Paco es geniós, esperam qu'en surtirà en bé, d'es seu pas per s'Alcaldia.

—Sa revisió de fortunes que se está preparant per pronte, pareix que ha donat cagarinas a algú opulent

Y se mos asegura que niá algún que está preparant ja sa maleta.

Que axí sigui; y pensin que no els aforarém poch ni mica.

Tant es axí, que pensam despedirlos en fochs artificials.

Y acudirem a n'es moll y els si cantaré, sinó el Ladrón, alló que diu:

«Ojos que te vieron ir que no te vean volver».

Pep de sa Torre

Axó es cert

Sa Fonda de Sólie fa tant de dia com de nit un menjá molt distinjít y qui un pich hey va a menjá, forsat s'ha de reganxá porque creismé que heu fa be, hey te un célebre cuine que tothom l'està alabant que l'està desitjant es qui bon paladá te.

Toni Salvá Bosch

Es axí

Un banquete colossal vos asseguré que feréu es dia que provareu Términus d'Arenal, en Berga és principal y es homo que queda be y adams hey te un cuine lo milló dins lo milló que no te competitidó si una paella vol fe.

Per Esportas

Can Colet

Esportas

Correspondencia de Foch y Fum

Vey de Buñola: Sa censura heu aturada.

Correspondal de Santañy: Rebut es jiro postal y amb noltros estau cabal.

Correspondal de Lluchmajo: Vos sou un bon pagadó. No poria aná milló.

Correspondal de Santa Maria: Cabals fins un altre dia

Correspondal de Marratxi: Estám cabals y que puguém repetit.

Correspondal de Solle: Heu d'enviá ets originals mes d' hora, que a causa de sa censura, llevó queda a defora. Anirà la setmana qui ve.

Nitnelav (Solle) Fins la setmana qui ve si es Censor hey ve a be.

Correspondal Porreres: Sa publicarà.

Oigan!

A sa Fonda d'el Perú qui tengó bon paladá procura anarí a menjá ja que es fa molt bon menú y adams que està oportú sempre l'amo'n Juan Sansó, pues te un cuine superió que sempre sa vol distinjí i sa pinta com es milló.

Adios!

—Feliz viatge Tomeu. Memories a na Juana. Cuant arribis a L'Havana si es que no ta sàpia greu recomana a s'atlet meu que menja a Can Tiona fonda que bon menjá dóna y que no fa servir barato. —Ja se que servix barato. Adiós madó Ramona.

Las Palmeras,

Cuant aneu allá a menjá creismé que vos distinjí y tot sovint repetiu perque tot lo que es fa allá es molt digna d'alabá y a mes si vos hi abonau, y aquesta fonda que menja d'abastá, y que no fa servir barato. —Ja se que servix barato. Adiós madó Ramona.

Gran motor

Motor «Avance» es milló, que es compra amb economia y el teniu amb garantia, amb cualesvol ocasió que es vulguén provarlo, sercius es Representant veureu com no costa tant com vos heu imaginat pues qui s'Avance» ha provat el palabré.

Palo Garau

A beure Palo Garau anau abans de menjá perque es lo milló que heyá y es un Palo que fa es grau y si vos hi acostumau sols Palo Garau beureu, hontsuya en trobaréu y aquest Palo es lo milló per fe bona diestrió y forsat l'alabaréu.

Sp'doleine

Els chaufers que l'empleau estoviáu es motor. Spidoleine es lo mejor y es dia que el provau, els engranajes untau amb aquest oli boníssim que es oli superioríssim com altre no en trobaréu y es dia que el proveu veis que es maravilloso.

Pedro Crespi

Trast d'en Bruno es superioríssimo que una fruita que a Plassa ja may n'han duta lo millón dins lo milló, axí que tot compradó que a n'es Trast d'en Bruno va may d'el mon s'hen pot quixá puesta que en Pedro Crespi ven jenero bo y fi com ningú may vos vindrà.

Can Perico

Cap Fonda a Mallorca heyá que sa Cortera supér. A Can Julià Ballester vos servixen bon menjá y ningú s'hen queixerá, ja que es serveix de primera y feis ganga verdadera si a Can Perico menjau perque allá vos atipau pagant una friolera.

Tot bo

Una copa de Ron Bó a tota hora vos va be. Tantsols en Platja el sap fe y es que patigué d'es có y no pugua beure axó, Palo Resolis beveu y aviat vos curaréu cuasevol enfermedat en havero provat es consej agrairéu.

La Bombilla,,

Està devant es Plaça baixa de sa Pescateria, diariament si pot ana tant per beure com menjá que allá si fa economia.

Estellicons

Tenim aquest any una empresa que, ja no repare en gastos; mos dues películes mes preciosas que s'han confeccionades, per lo tant es públic també compleix es seu devér implant de bote en bote es petit local de una manera colossal, y mes

MOTO AMB SIDE-CAR "INDIAN"

Informes preus y barrina á se Direcció de FOCH Y FUM.—Bolseria, 17 pral. Palma.

Pròves, preus y visita a n'es Garage Pastor-París, carré Anselmo Clavé, 7, 9 y 11.

BONA XARIPA

Una moto B. S. A. amb sidecar de primera barato podréu comprá.

En Becker la vos vendrá lo que sa diu venturera.

Carré Fideus N.º Casa Becker

La Bombilla

S'altre dia varem essé convidats a s'inauguració de sa Fonda y Casa de Begudes que es nostre bon amich D. Damià Obrador ha instalat a n'es carré Rincón, núm. 20, batiantle amb so nom de «La Bombilla», abant tot client trobarà pensió, menjá, beure y tot lo mes indispensable per sa vida.

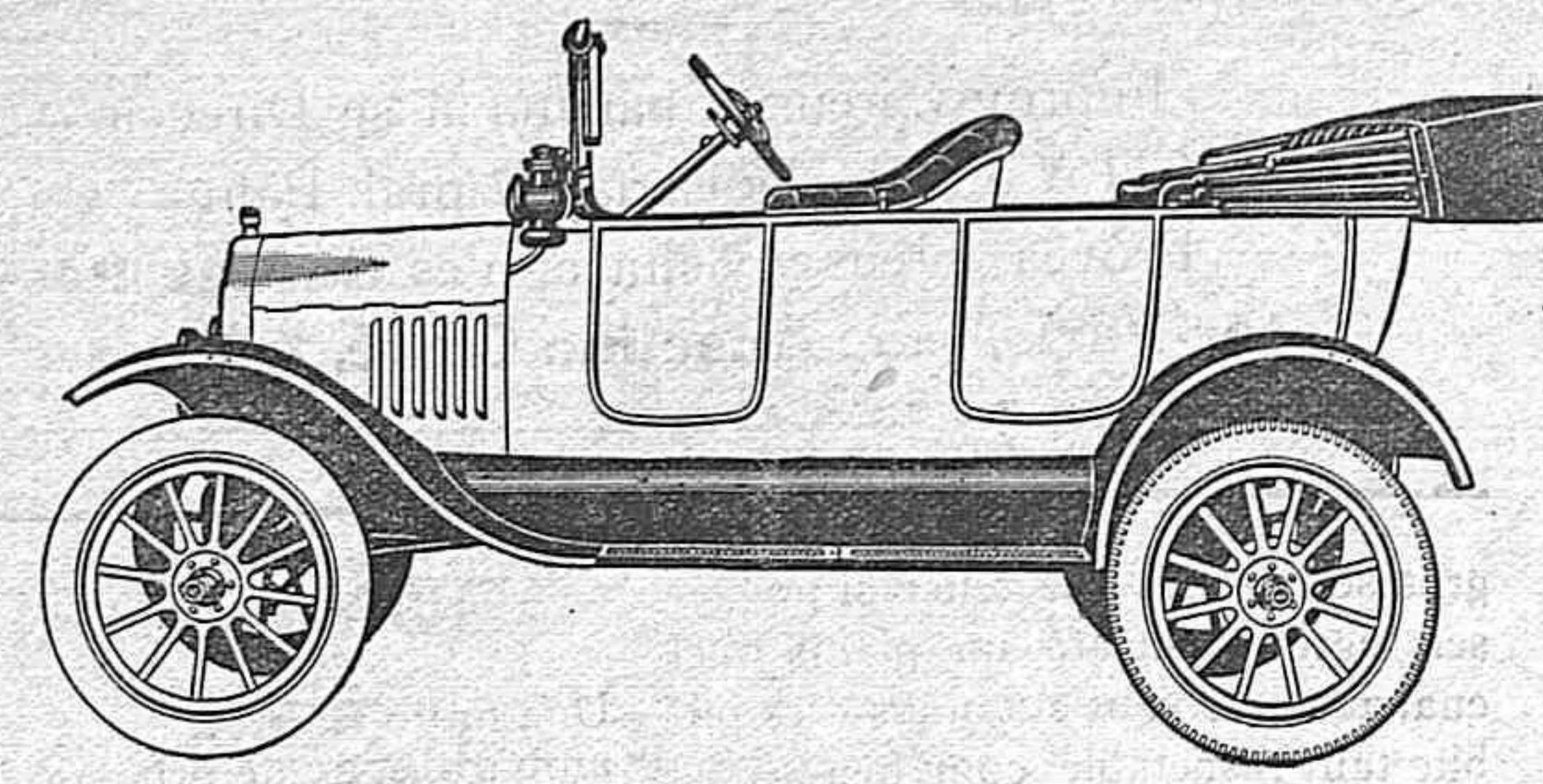
Y sinó ja heu provaré y axí vos convenseréu.

Teatro Victoria

Es catalineros están d'enhorabona, ja que es célebre Trio Bonnín, torna altre vegada aná a divertirlos y segóns mos assiguren hey heurá gràs. Per are, domés sa parla d'es debut, però segurament ferán coses grosses y noves, de lo qual en donaré conta oportunament.

RON

RON ORO

— Si are políticament la cosa va trastornada, una marca acreditada de Ron, que es del tot valent, per Palma es sol escampá y es un Ron que te decoró. — Que vols dí que és es Ron Oro de l'amo'n Jaume Ferrá? — Endevinat, es mateix, ja que es un Ron de primera que a tots es damés supera y hasta ta fa posá greix. — Es ell un Ron superior que diariament s'acredita, que tothom el felicita y si intentas provarlo, francament prest comprendràs que es Ron que te gran potència y que te gran resistència y es dia que el provarás sols amb ell convidaràs ja que es cosa de primera que a tot lo demés supera y ademés, que part pendràs amb un automòvil que actualment s'està rifant y cuant n'estigas comprant per litro, tens un billet que p'es sorteо et serveix de sa rifa de Nadal, es un auto colosal que grans elois mareix, qui l'ha vist l'està alabant porque es de primera bona, es un auto que consona y que l'estan eloiant tots es que el veuen passá y per cert de que el voldrien y amb ell sa distinjiren,

es dí, si distinjirà es que bona sort tendrà en quant arribi Nadal tengué s'acert colosal que es billet igual tendrà a sa grossa de Madrid ja que s'auto serà seu y crech no li sebrà greu porque es auto distinjir que es per cert una xeripa que tothom la vol per ell, es un regalo novell que ta dich que fuma amb pipa. — Jo et promet que si el tregués feria aquest pich s'esplet? — Que has replegat cap billet? — Emperò faré s'accés, pues litros d'Oro beuré y si l'enganx, t'assegur, ó milló dit, jo ta jur que molt ma passatjaré y en Ferrá elojaré pues no som estrefolari, y si ell ma fa propietari quant propietari seré, li propagaré es seu Ron y fent justicia diré que no heyá cap licoré ni n'hi ha hagut a n'el Mon com l'amo'n Jaume Ferrá el qual sap fe Ron bo y fi que el mos fabrica a Llubi y ningú el sap presenta ni tampoch l'imitarà com l'amo en Jaume el presenta y qui a un Café freqüenta sols procura convidá amb Ron Oro de Llubi ja que es Ron acreditad

y un Ron molt privileiat que amb tots ja pot combatir preferit a tot moment supuesto que es superior y no ni heyá de milló y del cual per cert, tot client sempre elois n'ha contat tant en s'hivern com s'estiu, y es claro, amb sobrat motiu na queda carametlat: — Trob que tens molta rahó. — Ja heu crech, ¡No l'he de teni! Es Ron Oro de Llubi es cosa molt superior pues l'amo'n Jaume Ferrá es es milló licoré que bon Ron Oro sap fe y tothom que el provarà, amb un embut en beurá ja que s'Oro a tot supera porque es un Ron de primera que rival may trobará. — Quin es que sa beu mes tant per fóra com Ciutat? — Ja está d'el tot demostrat que es Ron Oro fa s'accés y per axó es tavarnés sense no vólen quedá y avisen en prest Ferrá porque aumenten de lo més si a ell li van comprant ja que s'estan distinjint y Ron Oro estan servint porque es un Ron important que va be a tot paladá y cap taverné l'acaba puesto que tot client l'alaba beugent Ron Oro abundant, axí que tots en beurém

ja que es un Ron sin rival, que es bò y no pot fe mal y en beurén repetirém. — Jo may el vía provat y es dia que el vati prová tant y tant ma va agrada que avuy ja acostumat, pues totduna que he dinat a beure Ron Oro vatj y no li tench po a s'empatj encare que haje menjat lo que es diu però abundant, ja que s'Oro superior t'ajuda a sa diestió y es un Ron molt important que qui en beu, ja may s'hen queixe y beguentné no escatima, si està massa gras, s'aprima si està massa prim, engreixa. Axí es que si estàs gràs ta promet y t'asegur ó milló dit, jo ta jur de que Ron Oro beurás y tots es que descurrím també Ron Oro beurém y s'Oro aconseyarém a s'amich que estiga prim ja que es un Ron superior que ningú el pot igualar. — Sols l'amo'n Jaume Ferrá sap fe un bon Ron superior. — Beguemny y fora pò ja que es tin Ron de primera — Es un Ron que a tot supera y basta que heu diga jo. — Si heu dius tú, pues jo heu creuré y hem recordaré d'es nom. — No heu dich jo, heu diu tothom. — Sempre Ron Oro beuré.

RON ORO

Fonda "El Siglo,"

A n'el «Siglo» està estibat de jent que hayá diariament y qui d'el «Siglo» es fa client puesto que està ben tractat entre plat y altre plat, pues son grosses ses racions, cobren escassos vellons y sa jent que hayá va a menja «El Siglo» sol alabá amb totes ses ocasions.

Fil y cotó

Qui vol bon fil y cotó a «La Gentil» sol aná y ja may s'hen queixerá porque es cosa superior, en Vives te lo milló que amb so fil s'ha conegut, fil que no el veys may romput y axí es que tota calsera cuant vol cosa de primera si va allá heu obtingut.

Interessant

Tota sa jent Rabalerà sempre a Can Alemany va Drogueria hont hayá de tot, però de primera, feis economia entera y d'allá may vos queixau porque dobbés estoviu ja que allá es puesto oportú hont no s'ençana ningú y per axó es que hay tornau.

Casa de las Medias

Es inútil es cerca pues que ses que allá aniréu bones cases trobareu que com elles no ni há may les podréu esperá, son cases de gràs durada, una cosa referida y de bona calidad y amb cuant a sa novedad te sa moda que are ha entrada.

Recomenable

Es dia que provará es camyud d'en Cañellas, tant es masclles com famelles a jera que may aniréu que allá a n'es seu forn no entréu a menjarí una ensaimada, es sa casa acreditada ja desde molts anys enrrera ahont les fan de primera y es cosa recomenada.

Estarellas

Amb calsat te lo milló y ningú el pot igualar. Lo que n'Estarellas fa vos promet que es superior, y es dia que heu provará altre calsat no voldréu en no esses es de n'Estarellas y tant masclles com famelles se cerà que l'alabreu.

¿Heu sentiu?

Cuant vulgué rapidament que vos duguin equipajes o vos fassen embalatges, heu d'avís prontament en Gàndara y al moment com l'hom no va d'enfins, quedaréu molt ben servits, pese s'Ajencia Universal, vos dich que no te rival y may estan dormits.

BUENOS AIRES

P. Mayor 29 - Rubí 23
Vidrieria 42
Sant Matí 62

Mercaderia
Moscó
T. Salomón Jevellanos 12-3

Allá vos aprofitau perque gstant pochs vellons engolit bones racionis y aquell bon menjá alabá, creismé, vos aprofitau de menjá y fe econòmia, anauhi fet igual ensay si algo li duis per pintá.

Ha arribat en PEÑA

A Mallorca va venir en Peña y no s'ha mogut ja al públic, s'ha convèns que ell te trajés per vesti dels quals no hayá res que difereixi de la gran durada y amb aquesta temporada s'hivern que es va preparant, t'et heu estat regalant. Triau lo que vos agrada.

DIDON

Deposít S. Gibert

Carré Sans n.º 8 — Tant si fa fred com caló ahontavuya que entréu, es Didon demanaré per donarmé sa raho, pues no te competitó y aquell que Didon beurá, prest d'es meties s'hen riurá no petint cap malaltia y sense passa agonia deveyesa morrà.

Gran Café Comercio

de Pedro Comas

San Miquel n.º 1
Axí que allá mos veurán sensa fallar diariament pues qui d'es Comers es client a tota hora el trobarem y ja may mos queixarérem d'es servei que hayá allá y si mos volkú trobá tam en s'hivern com s'estiu a Can Comas acudiu es milló Café que hayá.

FÁBRICA

MEDINA

Aquí venéu de tot lo que vos puguéu imajiná y lo que no vos imajinarieu mai, y heu cobráu a un preu SIN COMPETENCIA VISITAUMÓS Y VOS CONVENSERÉU

A Can Medina a compra hayá dia y altre dia qui vulga fe econòmia ja que a Can Medina hayá lo que p'enloch heu heurá pese jenero superior sempre porén frobarlo si a Can Medina anau, allá dobbés estoviu amb calsual ocasió,

Venta al detal: Colón, 31 y 33 y Jaime II, 90 y 92

Teléfono, 53

Tomeu Gay

Vos deixaré un bon trebay si a ell l'heu dús per pintá y estau segús que ja may heuré fet igual ensay si algo li dús per pintá.

A Can Morro

Bons buñols hayá trobaréu ja que hayá una buñoleria, que es dia que los fasteu. se cert que pregonaréu que los sap fe de primera.

Pastor-Paris

Altre garaje no hayá que milló puga serví de lo que aquest heu fa y en cuant heu vulguéu prova no heu de fe mes que anari.

Suscripcions

Es qui sia parroquia d'en Pastor, està segú de que may li faltarà s'obra que conseguirá ja que a domicili heu du.

Transports

Si algo hayá per transporta avisáu a Cas Jarré perque en Toni Salomón te un personal que be heu y economía es pot fe.

Electricista

Com en Tomeu Pons, ningú posará una instalació, heu rápid, superior y a mes, sempre està oportú y útil amb tota ocasió.

¡Uey!

Ous y formatje trobau si anau a n'en Martorell pues ningú los te com ell y ben molt los hi alabáu, si formatje li compráveis que en so bon gust consóna puesto que ell ven cosa bona, cosa fina y superior que no ni hayá de milló y li daus s'enhorabona.

Superió

Qui a n'es Suiz va a menjá ses rues aviat se lleva y es dinà allá es una breva pues ningú s'hen sol queixá y en sole heu prová y veuré que menjau be supuesto que es Suiz te un servici ben montat y es d'el tot acreditat s'insuperable cuine.

De moda

A qui vulga vesti elegant a Le Printemps anira si ròba ha de comprá ja que alló es casa important que tothom l'està alabant, perque te grans novetats, es preus d'el tot rebaixats y amb tot lo que allá compráu ja may vos escrivau y na quedau encantats.

Printó

Can Morro

Printó

Can Morro